

Електронна картка учня: необхідність чи зайвий «повідок»?

Сергій ДУБРОВІН

32

Зайти та вийти зі школи. Отримати безготівковий сніданок чи обід. Мати електронні щоденники та розклад уроків. Проконтролювати відвідуваність навчального закладу, отримавши інформацію на мобільний телефон SMS-повідомленням. Усе це можливо завдяки учнівській електронній картці. Електронна система контролю за відвідуванням учнями навчальних закладів уже поширена в європейських і американських школах. Для українських учнів це новина, хоча програму «Електронна картка учня» розпочато майже п'ять років тому Віталієм Журавським, який тоді очолював Головне управління освіти і науки Київської міськдержадміністрації. Журавський пообіцяв створити для маленьких киян безпечні та комфортні умови здобуття освіти. Але потрапити до «пілотного» проекту пощастило не багатьом. З-поміж них – Печерська гімназія № 75 у місті Києві. Про переваги такої системи розповіла «Вічу» директор цього закладу – заслужений учитель України, кандидат економічних наук Алла РАТУШНА.

За її словами, спочатку батьки обурювалися, але потім зрозуміли, що це насамперед убезпечить їхніх дітей. Адже гімназія розташована в центрі міста, де постійно відбуваються якісь масові заходи. Однак тепер батьки та учні впевнені: чужинці до гімназії не потраплять. Якщо дорослий хоче прийти до школи, він має повідомити охоронця про те, до кого й з якою метою прийшов. Тільки після відповідного запису в журналі відвідувач пройде. А якщо виникнуть якісь суперечки, під рукою охоронця «тривожна» кнопка зв'язку з райвідділом міліції.

«Есемесок у нас немає, але є турнікети й електронна система перепусток. Навколо будинку та в, так би мовити, небезпечних місцях – у спортивному залі, між прогнами сходів встановлено камери відеоспостереження. Це робиться не так для контролю, як для безпеки дітей. Траплялося, що діти після якоїсь витівки намагалися обдурити дорослих, покласти провину на інших, але після перегляду відеозапису все ставало на свої місця. Випадків користування чужою перепусткою в нас не було, а ось втрачали й забували учні свої картки частенько. Ми вчасно на це реагуємо й у разі відсутності перепустки відновлюємо її. Видана учневі картка діє протягом усіх років навчання й коштує 50 гривень, а її відновлення – 20 гривень.

Школа користується також електронним щоденником. Завдяки йому батьки можуть з'ясувати, чи діти кажуть правду про свої оцінки. Звісно, далеко не всі учні в захваті від цієї системи: вони вважають, що в такий спосіб хочуть обмежити їхню свободу. А педагоги та батьки переконані: такий контроль допоможе дітям у подаль-

шому житті, збереже їхнє здоров'я, сприятиме здобуттю хорошої освіти», – каже Алла Миколаївна.

Це справді дуже хороша й потрібна нашим дітям система. Але... знову-таки постає це прикрє «але». Як повідомив директор департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України Олег Єресько, запроваджувати такі системи – прерогатива місцевих рад.

Звісно, у школах радітимуть, якщо районні чи обласні держадміністрації фінансуватимуть встановлення турнікетів. Батьки поки що не готові самотужки платити за необхідне, але дороге обладнання. Наприклад, нинішнього року в Київській гімназії № 290 з 1 вересня мали запровадити таку систему, але обурилися батьки. Вони вважають, що керівництво навчального закладу просто тягне з них гроші, до того ж немалі. Така система коштує приблизно понад 50 тисяч гривень, а то й – дорожче, якщо «прикрутити» до неї ще кілька корисних послуг. Приміром, використання картки через банк, термінал чи Інтернет як розрахункової – це ж зручно та вкрай необхідно. Бо гроші на харчування в школі діти нерідко витрачають на чипси та сухарики, а старшокласники – на цигарки та пиво в сусідніх кіосках. За наявності ж платіжної картки кишенькові гроші в школі більше не знадобляться. Переліченими батьками на ці картки коштами можна скористатися тільки всередині школи, зокрема оплачуючи харчування в їдальні. У програмі закладена й така послуга, як «звіт»: наприкінці кожного місяця батьки отримуватимуть докладний звіт, що купила і з'їла їхня дитина.

А наразі доводиться лише сподіватися, що держава все-таки знайде кошти на втілення в Україні програми «Електронна картка учня». Адже це необхідний «гаджет» у сучасному навчанні.

